

בברייתא, תיקשי: **הי נינהו "יורשי האב"**, והי **נינהו "יורשי הבן"**? הרי אין כאן שני סוגי יורשים, שאם יש בנים לבן, הם יורשים את האב, ואם אין לו בנים, יורשי האב יורשים גם את הבן.

אלא לאו, הכי קאמר, כך מדובר:

אב שנשבה, ומת בן בתו במדינה. או בן שנשבה, ומת אבי אמו במדינה.

יש כאן עתה שני יורשים, יורשי הסבא, ויורשי הבן, שהם קרובי אביו, שהוא הבעל של אמו של הנכד. ולכן, אם הסבא מת ראשון, הרי הנכד יורש אותו, ואחרי שהוא ימות, תירש אותו משפחתו מאביו, שאינה משפחת סבו. אך אם הנכד מת ראשון, הוא לא יירש את סבו, אלא משפחת הסב תירשנו.

ולא ידעינן הי מינייהו מית ברישא, ואין אנו יודעים מי מהשניים מת ראשון.

ולכן הדין הוא, **שירשי האב** [הסב] ויורשי הבן יחלוקו.

ומכאן מוכח, שהבן לא יורש בקבר להנחיל לאחיו מן האב.

כי, **ואם איתא** שהבן יורש את אמו בקבר להנחיל לאחיו מאביו, **נהי נמי**, גם אם נאמר **דבן מת ברישא**, שהבן מת ראשון, עדיין **לירתיה לאבוב דאימא**, שירש את אבי אמו **בקיברא** בהיותו בקבר, **ולירתיה לאחיה מן אבוב**, יורש את ירושת זקנו, אבי אמו, לאחיו מן האב! ?

ודוחה הגמרא: **לא בכך** מדובר אלא "יורשי הבן" — הם "אחיו". יורשי הבן אינם הבן של ראובן, אלא אחיו. ואם ראובן מת ראשון, אחיו יורש את יעקב לא דרך ראובן, אלא ישר מיעקב, שהרי גם הוא בנו של יעקב. ולכן אין ראייה מהמשנה שאומרים שהנכד יורש ישר מהסבא.

ולפי זה, "מורישיו" — הם אחי אבוב. שנפל הבית על ראובן, ועל עשו אחי יעקב. ולכן, אם ראובן מת ראשון, יורשי עשו יורשים את הכל. ואם קודם מת עשו, יש זכות לראובן במקום יעקב. ואז הלוקחות יגבו ממנו את חלקו.

בעו מיניה מרב ששת:

בן, מהו שיירש את אמו בקבר, לאחר שאמו מתה, **להנחיל לאחיו מן האב**, להוריש לאחיו מן האב. כגון יוסף בן רחל שמת בחיי אמו, ואחר כך מתה רחל אמו, האם יוסף יורש את אמו בקבר, כאילו שהוא חי, כדי להנחיל את הירושה הלאה, לאחיו מיעקב, ראובן, שהוא אחיו רק מאביו.

אמר להו רב ששת: תניתוה, אפשר לפשוט זאת מהברייתא: **האב שנשבה, ומת בנו במדינה**, בארץ מולדתו, ולא ידוע מי מת קודם. וכן **בן שנשבה, ומת אביו במדינה**, ולא ידוע מי מת קודם, **יורשי האב ויורשי הבן יחלוקו**

ומדייק רב ששת: **היכי דמי?** איך מדובר שיש ספק ירושה?

אילימא בדקתני, אם בפשטות, כמו שכתוב